

2007 m. rugsėjo 28 d. Europos Bendrijų Komisijos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2007 m. liepos 18 d. Pirmosios instancijos teismo (antroji kolegija) priimto sprendimo byloje T-189/02 *Ente per le Ville vesuviane prieš Europos Bendrijų Komisiją*

(Byla C-445/07)

(2007/C 297/40)

Proceso kalba: italų

Šalys

Apeliantė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama L. Flynn, padedamo *avvocato* A. Dal Ferro

Kita proceso šalis: Ente per le Ville vesuviane

Apeliantės reikalavimai

- Panaikinti tą 2007 m. liepos 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo byloje T-189/02 dalį, kurioje *Ente per le Ville vesuviane* pateiktas ieškinys dėl panaikinimo pripažįstamas priimtiniu;
- pripažinti nepriimtiniu *Ente per le Ville vesuviane* pateiktą ieškinį dėl 2002 m. kovo 13 d. Komisijos sprendimo D (2002) 810111 panaikinimo;
- priteisti iš *Ente per le Ville vesuviane* šiame procese ir per procesą pirmojoje instancijoje patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija mano, kad jos apeliacinis skundas dėl Pirmosios instancijos teismo sprendimo yra priimtinas, nes, nepaisant pergalės pirmojoje instancijoje, jos prieštaravimas dėl *Ente per le Ville vesuviane* ieškinio priimtimumo, nebuvo patenkintas.

Apeliantės nuomone, skundžiamas sprendimas yra klaidingas: juo pažeidžiama Bendrijos teisė, nes *Ente per le Ville vesuviane* ieškinys pripažįstamas priimtiniu remiantis tuo, kad pastaroji yra tiesiogiai susijusi EB 230 straipsnio 4 dalies prasme. Apeliantė tvirtina, kad remiantis nusistovėjusia teismų praktika, jeigu, kaip šiuo atveju, kalbama apie priemonę, skirtą valstybei narei, kuriai suteikiami įgaliojimai taikyti ieškoviui Bendrijos teisę, pastarasis negali būti laikomas tiesiogiai susijusiu su ginčijamu sprendimu neatsižvelgiant į aplinkybę, kad jis yra Bendrijos lėšų „gavėjas“.

2007 m. spalio 1 d. pareikštas ieškinys byloje *Europos Bendrijų Komisija prieš Italijos Respubliką*

(Byla C-447/07)

(2007/C 297/41)

Proceso kalba: italų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama G. Rozet ir L. Pignataro-Nolin

Atsakovė: Italijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

- Pripažinti, kad savo teisės aktuose nustatydamas reikalavimą turėti Italijos pilietybę norint užimti kapitono arba vyresniojo kapitono padėjėjo pareigas bet kuriame su Italijos vėliava plaukiojančiame laive, Italijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal EB 39 straipsnį;
- Priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija teigia, kad Italijos teisės aktas, kuriame nustatytas reikalavimas turėti Italijos pilietybę norint užimti kapitono arba vyresniojo kapitono padėjėjo pareigas bet kuriame su Italijos vėliava plaukiojančiame laive, neatitinka EB 39 straipsnio, įtvirtinančio laisvo darbuotojų judėjimo principą, kaip jį išaiškino Teisingumo Teismas.

Teisingumo Teismas 2003 m. rugsėjo 30 d. Sprendimuose dvejose bylose dėl atitinkamai kapitono ir vyresniojo kapitono padėjėjo darbo su Ispanijos vėliava plaukiojančiuose laivuose (byla C-405/01) ir kapitono darbo „mažajai jūrų laivininkystei“ (Kleine Seeschiffahrt) skirtuose laivuose konkrečiu su Vokietijos vėliava plaukiojančių gelminę žvejybą vykdančių žvejybos laivų atveju (byla C-47/02) pateikė savo EB 39 straipsnio išaiškinimą.

Komisija pabrėžia, kad šioje byloje Italijos valdžios institucijos nepateikė kitų argumentų nei tie, kurie atitinkamu laikotarpiu buvo pateikti byloje C-405/01, į kurią įstojo Italijos Respublika, bei palaikyti Prancūzijos valdžios institucijų byloje C-47/02. Šiuos argumentus Teisingumo Teismas atmetė 2003 m. rugsėjo 30 d. Sprendimuose.

Komisija tik pažymi, kad atsakydamos į jos 2007 m. gegužės 22 d. pagrįstą nuomonę Italijos valdžios institucijos neginčijo pažeidimo. Iš esmės jos nurodė, kad ketina panaikinti reikalavimą turėti Italijos Respublikos pilietybę norint užimti kapitono arba vyresniojo kapitono padėjėjo pareigas, išsipareigojamos informuoti Komisiją apie galimą konsultacijų tarp suinteresuotų ministerijų rezultatą.

Komisija negavo jokio pranešimo apie Italijos teisės akto pakeitimo tvarkaraštį, todėl ji teigia, kad Italijos teisės aktas, kuriame nustatytas reikalavimas turėti Italijos pilietybę norint užimti kapitono arba vyresniojo kapitono padėjėjo pareigas bet kuriame su Italijos vėliava plaukiojančiame laive, neatitinka EB 39 straipsnio, įtvirtinančio laisvo darbuotojų judėjimo principą, kaip jį išaiškino Teisingumo Teismas.

2007 m. spalio 3 d. Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Roche SpA. prieš Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute

(Byla C-450/07)

(2007/C 297/42)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Roche SpA.

Atsakovės: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute

Prejudiciniai klausimai

1. Po 2 ir 3 straipsniuose esančių nuostatų, kurios reglamentuoja vienos valstybės narės viešosios valdžios institucijų ir farmacinių bendrovių santykius (pirmosioms suteikiant teisę nustatyti vaistų kainas ar jas padidinti remiantis (bendrovių) pateiktais pasiūlymais, bet pritarus valdžios institucijai, taigi remiantis pačių įmonių ir valdžios institucijų, kontroliuojančių farmacines išlaidas, bendradarbiavimu), 4 straipsnio

1 dalis reglamentuoja „visiems vaistams arba tam tikrai vaistų kategorijai kainų iššaldymą“, numatydama, kad tai yra bendrojo pobūdžio priemonė, kurią bent kartą per metus turi būti galima patikrinti siekiant įsitikinti, ar esamomis makroekonominėmis sąlygomis jos yra pateisinamos. Ši nuostata kompetentingoms valdžios institucijoms suteikia 90 dienų terminą paskelbti, ar kainos padidinamos ar mažinamos. Prašoma išaiškinti, ar ši nuostatos dalis „ar <...> kainos mažinamos“ turi būti aiškinama taip, kad be bendros priemonės, t. y. visų ar tam tikros vaistų kategorijos kainų iššaldymo, taip pat numatyta ir kita bendra priemonė, t. y. galimybė sumažinti visų ar tam tikros vaistų kategorijos kainas, ar veikiau žodžių junginys „ar <...> mažinamos“ turi būti laikomas susijęs tik su vaistais, kuriems jau taikomas kainų iššaldymas?

2. Prašoma išaiškinti, ar 4 straipsnio 1 dalis, kurioje kompetentingoms valstybės narės valdžios institucijoms numatyta pareiga kainų iššaldymo atveju bent kartą per metus patikrinti, ar makroekonominėmis sąlygomis yra pateisinamas tolesnis jų iššaldymas, gali būti aiškinama taip, kad, jei atsakymas į pirmąjį klausimą būtų leisti sumažinti kainas, šios priemonės galima imtis keletą kartų tais pačiais metais ir kartojant tai daugelį metų (nuo 2002 m. iki 2010 m.)?

3. Pagal minėtą 4 straipsnį, kurį reikia suprasti atsižvelgiant į konstatuojamąsias dalis, kurios ypatingą dėmesį skiria pagrindiniam vaistų kainų kontrolės priemonių, priimtų siekiant „visuomenės (sveikatinimo) užtikrinant galimybę įsigyti pakankamai vaistų derama kaina“, ir reikalavimo vengti priemonių nesutapimų, kurie „gali trukdyti arba iškreipti Bendrijos vidaus prekybą vaistais“, tikslui, ar su Bendrijos nuostatomis yra suderinamos priemonės, kurios teikia nuorodą tik į „numatomą“, o ne „patikrintą“ ekonominę išlaidų vertę (klausimas liečia abi situacijas)?

4. Ar reikalavimai, susiję su ribinėmis farmacinėmis išlaidomis, kurias kiekviena valstybė narė yra kompetentinga nustatyti pati, turi būti konkrečiai susiję tik su farmacinėmis išlaidomis, ar galima manyti, kad diskrecija bet kuriuo atveju atsižvelgti ir į duomenis, susijusius su kitomis sveikatos priežiūros išlaidomis, patenka į valstybių jurisdikciją?

5. Ar iš direktyvos išplaukiantys skaidrumo ir suinteresuotųjų įmonių dalyvavimo iššaldant ar mažinant vaistų kainas principai turi būti aiškinami taip, kad bet kuriuo atveju visada reikia numatyti galimybę taikyti išimtį dėl nustatytos kainos (direktyvos 4 straipsnio 2 dalis) ir galimybę prašančiam įmonei dalyvauti procedūroje, kartu nustatant pareigą administracinės valdžios įstaigai motyvuoti galimą prašymo atmetimą?